

[Viggo Starcke.]

port af påhængsmotorer til cykler under nr. 2628, er i en skrivelse fra direktoratet af 15. maj i år blevet henvist til at afvente den kommende „meddelelse til importørerne fra direktoratet for vareforsyning“. Denne meddelelse kom den 21. maj som nr. 7, og i denne meddelelse oplyses, at der ved indførsel fra Østrig ikke skal indsendes begæring for kontingenter vedrørende en række nævnte varearter, men at bevillingsudstedelsen finder sted efter nærmere drøftelse.

Forløbet af denne nærmere drøftelse blev, at direktoratet for vareforsyning meddelte, at der ikke foreløbig kunne udstedes bevilling, og at afgørelsen var rent administrativ efter ordre fra handelsministeriet. Denne afgørelse har vakt en del forbavelse i Østrig. I Østrig har den pågældende eksportør ikke kunnet forstå, at en aftale om ordrer ikke kunne træffes, og ved eksportørens forespørgsel i det østrigske handelsministerium blev der svaret; at man i handelsministeriet ikke kunne forstå Danmarks foranstaltninger, da der under forhandlingerne mellem Danmark og Østrig intet havde været nævnt om en senere opdeling af kontingenterne i noget, som man kunne kalde primære og sekundære kontingenter. Da man anstændigvis ikke kan træffe en aftale med et andet land og derefter ved at indføre nye bestemmelser, som ikke har været omtalt under forhandlingerne, gøre en del af aftalen illusorisk, går jeg ud fra, at dette heller ikke har været handelsministeriets mening, men at det foreliggende tilfælde skyldes en uagtsomhed eller en ekspeditionsfejl. Hvis jeg tager fejl deri, risikerer vi at blamere Danmarks gode navn og rygte i udlandet, hvilket er en alvorlig ting, som eventuelt kan fremkalde lignende foranstaltninger eller andre represalier fra udlandet.

Overfor importørerne som sådanne gælder det forhold, at de er nødt til at disponere, efter at handelsaftalernes betingelser er offentliggjort, og man kan derfor ikke først offentliggøre handelsaftalerne og deres betingelser og så bagefter vilkårligt sætte en del af dem ud af kraft igen. Jeg vil derfor gerne rette det spørgsmål til den højtærede handelsminister, om ministeren vil oplyse, om det er rigtigt, at der nu administrativt gennem direktoratet for vareforsyning er indført en opdeling af disse kontingenter, uden at dette i forvejen under forhandlingerne er blevet nævnt overfor det land, der er den anden part i aftalen.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Lad mig først sige til det ærede medlem hr. Viggo Starcke, at jeg naturligvis er ude af stand til at kende det tilfælde, som det ærede medlem her har nævnt. Det er mig derfor ikke muligt at udtale mig herom. Men med hensyn til det principielle spørgsmål: om der kan ske en vis opdeling af varekontingenterne, vil jeg gerne sige, at noget sådant godt kan forekomme. Lad mig som et eksempel nævne maskiner. Hvis der i en handelsaftale er truffet aftale om et vist kontingent af maskiner, kan det i visse tilfælde være sådan, at man, når der ikke er angivet ganske bestemte maskiner, herhjemme foretager en opdeling af de maskiner, som det er mest hensigtsmæssigt at indføre, og dette sker i nøje samarbejde med erhvervenes organisationer, således at man søger at tilrettelægge udstedelserne af bevillingerne sådan, at man dækker det allervigtigste behov først. På den måde risikerer man ikke, at der bliver købt mere eller mindre tilfældigt valgte maskiner, som måske nok kan sælges på det hjemlige marked, men hvis køb kan føre til, at man står uden mulighed for at købe en vigtig maskine, der kan være afgørende for at holde en stor virksomhed i gang. På denne måde kan man godt sige, at der foretages en opdeling af kontingenterne ved, at man stiller visse beløb til rådighed for bestemte arter af maskiner. En anden form for opdeling af et kontingent, man kan tale om, nemlig opdelingen af bevillingerne mellem importørerne, må vel betragtes som en selvfølgelig foranstaltning. Sædvanligvis finder fordeling af bevillingerne mellem importørerne sted efter forhandling, også med erhvervsorganisationerne. Selv i sådanne tilfælde, hvor et kontingent kun omfatter en enkelt ensartet vare, er en sådan opdeling naturligvis også nødvendig.

Angående det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke stillede mig direkte, om man tilsidesætter aftaler, vil jeg gerne sige, at det gør man ikke. Man søger altid fra dansk side ved handelsaftaler normalt at fastsætte kontingenterne så, om jeg så må sige, vide som muligt, og man sørger for at have en fuldkommen aftale om, hvorledes kontingenterne skal udformes. Når jeg siger, at man fastsætter kontingenterne så vide som muligt, er det, for at man ikke herhjemme skal være hemmet, for at man skal have en vis dispositionsfrihed. Der bliver altid under forhandlingerne overfor modparten gjort nøje rede for den danske praksis med hensyn til